U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného JUDr. Alexandrem Királym, advokátem se sídlem L. Podéště 1883, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2013, č. j. 8 A 45/2013 – 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč k rukám jeho zástupce z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Usnesením ze dne 16. 4. 2013, č. j. 8 A 45/2013 – 16 Městský soud v Praze zastavil řízení o žalobě, kterou se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu; důvodem zastavení řízení bylo nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou městský soud stěžovateli pro tento úkon stanovil. Městský soud tak postupoval podle § 47 písm. c) soudního řádu správního a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, kterou napadá odůvodnění usnesení městského soudu. Vytýká mu totiž, že ještě před vydáním usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku (dne 16. 4. 2013) vzal svoji žalobu zpět (dne 8. 4. 2013), a proto měl soud zastavit řízení o žalobě s jiným odůvodněním.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Stěžovatel nenapadl výrok o zastavení řízení, pouze jeho odůvodnění.

Dle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Z povahy kasační stížnosti jakožto opravného prostředku vyplývá, že ji může podat jen ten účastník, kterému nebylo rozhodnutím krajského soudu plně vyhověno, popřípadě kterému byla tímto rozhodnutím způsobena jiná určitá újma na jeho právech, kterou lze odstranit zrušením nebo změnou napadeného rozhodnutí.

Z argumentace stěžovatele obsažené v kasační stížnosti plyne, že se nedomáhá změny výroku usnesení, pouze úpravy jeho odůvodnění.

V každém případě však je srozuměn s tím, že soud neměl v řízení pokračovat. Stěžovatel tedy nikterak nezpochybňuje skutečnost, že žaloba nebyla věcně projednána. Netvrdí, že by mu zastavením řízení o žalobě vznikla újma. Svoji pozornost totiž upírá výlučně k nákladům řízení; domnívá se, že bylo-li by řízení zastaveno z důvodu zpětvzetí, měl by nárok na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly.

Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je však kasační stížnost nepřípustná, směřuje-li jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

Na nyní posuzovanou situaci uvedené ustanovení zákona bez výhrady dopadá. Stěžovatel souhlasí s výrokem usnesení a rovněž zdůrazňuje, že řízení o jeho žalobě mělo být zastaveno, avšak s jiným odůvodněním. Taková kasační stížnost je nepřípustná a proto ji Nejvyšší správní soud v souladu s § 104 odst. 2 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) aplikovaným na základě § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli je založen na § 10 odst. 3 a 5 zákona o soudních poplatcích, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu zaplacený soudní poplatek.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Byl-li návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků nárok na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. července 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně
senátu